293.338

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

293338

KULISSZA KÖNYVTÁR

SZERKESZTI: GÁBOR JENŐ

Harsányi Zsolt: A SZÜZEK HÓDOLATA
(Vígjáték)

Földes Antal: MAGYAR VAGYOK
(Kis irredenta drámai)

Harmath Imre: ÉLJEN! Ő
(Tréfa)

Gábor Jenő: A REGÉNY
(Jelenet)

RÁCZ ZOLTÁN ... ker bizom...

NYOMTATVÁNY

„EGYETÉRTÉS“ FILMVÁLLALAT

Budapest, VII., Erzsébet-körut 1.

Forgalomba hozza az „Orion“ filmgyár 1921—922. évi nagy attrakcióit, köztük a **„Deésy-Hollai“ képeket.**

Korona Filmkereskedelmi R.-t.

Budapest, VII., Erzsébet-körut 4.

Az 1921—922. szezonban a legszenzációsabb Selznik-féle és Goldwin-féle amerikai filmslágereket hozza forgalomba.

Engel H. Emelka Konzerce filmkölcsönző vállalata

Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 12. sz.

Az 1921—1922. évi gazdag programmjában többek közt 3 Basserman-film, a Tarzan boszszuja c. amerikai film és egy Olaf-Fönss-kép szerepel, melyek eseményei az uj szezonnak.

„UNIÓ“ FILMIPARI R.-T.

Budapest, V.. Ferencz József-tér 6. szám.

Az 1921—22. évi filmslágerei: **„Bűvös szemek“, „Bostonvillei kaland“, „A fenevadak királynéja“** s több amerikai és olasz kép.

KULISSZA-KÖNYVTÁR

II. KÖTET.

Harsányi Zsolt:
A SZÜZEK HÓDOLATA
(Vigjáték)

Földes Antal:
MAGYAR VAGYOK!
(Kis irredenta dráma)

Harmath Imre:
ÉLJEN Ő!
(Tréfa)

Gábor Jenő:
A REGÉNY
(Jelenet)

Óvás! Könyvtárunkban megjelenő bármelyik darab, tréfa, dal szinpadokkal szemben kéziratnak tekintendő és azokat nyilvánosan előadni csakis engedéllyel szabad!

Lukács Gyula könyvkereskedés bizománya.

BOCSKAY-NYOMDA BUDAPEST,
JÓSIKA-UTCA 7.
:: TELEFON: JÓZSEF 81—10. ::

293338
ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
N. Könyvtárnapló
1950 év 3031 sz.
R 2
R 1965

A SZÜZEK HÓDOLATA

Irta: HARSÁNYI ZSOLT.

A szín előkelő leányszobát ábrázol. Kedves, fehér budoár, elkényeztetett kisasszony otthona. Mikor a függöny felmegy, Gabrielle és a nevelőnő vannak a színen. Gabrielle idegesen le s fel járkál. A nevelőnő kézimunkázik és néha rosszalóan felnéz.

Gabrielle: Ó istenem, mindjárt öt óra és még mindig nincsenek itt. Hej de ideges vagyok. *(Haboz, elszánja magát).* Én elszivok egy cigarettát, borzasztó ideges vagyok! *(Kutatva néz a nevelőnőre).* Csak egy cigarettát. *(Nevelőnő felnéz.)* Nem leszivni, nem, nem, csak ugy. *(Nevelőnő lenéz.)* Csak egyet. *(Megy a cigarettás doboz felé, folyton a nevelőnőt figyeli.)* Nagyon ideges vagyok, ez használni fog. *(Kivesz egyet.)*

Nevelőnő: Gabrielle!

Gabrielle *(dühösen visszacsapja a cigarettát)*: Mégis csak borzasztó, hát már cigarettázni se szabad? Rendben van. *(Dacosan leül.)* Jaj most már csakugyan mindjárt öt óra, hát mér nem jönnek már. Olyan

ideges vagyok. *(Le s fel jár.)* Egy pohárka konyakot kellene inni, az lecsillapit. Csak egy pohárral. *(Nevelőnő felnéz.)* Nem, nem, csak egy félpohárral. Az nem árt. Az csak használ. *(Nyul a konyakos üveg után.)*

Nevelőnő: Gabrielle!

Gabrielle *(dühösen)*: Hát rendben van. Hát már ezt sem szabad. Ha a papa itthon volna, már régen megengedte volna. Hát ne engedje. Rendben van. Jaj, milyen ideges vagyok. Kiugrom az ablakon, bizonyisten kiugrom az ablakon. Hát mért nem jönnek már? *(Csengetés.)* Na hálistennek! *(Künn össze-vissza bakfiskacagás, lárma, vidámság, szeleburdi zaj hallatszik. Kicsapódik az ajtó és berontanak egymás hegyén-hátán Panna, Mária, Böske és Kitty.)*

Gabrielle: Szervusztok lányok, csakhogy itt vagytok! *(Mind hangosan szervuszt kiabálnak, zajos ölelkezés és csókolózás.) (Nevelőnő megbotránkozva kimegy a kézimunkával.)*

Panna: Csakhogy együtt vagyunk! Mind az öten!

Kitty *(erős angol akcentussal)*: Milyen nagy öröm ez!

Gabrielle: Üljetek le, gyerekek, jaj de jó, hogy már itt vagytok.

Panna: De még jobb, hogy az a hétfejü sárkány kiment. Két dolog van a világon, amit nem szeretek: a kelkáposzta, meg a nevelőnő.

Böske: Megjegyzem azért ment ki, mert idegessé teszi, ha lármázunk.

Mária: Tudjátok mit: lármázzunk, hogy be ne jöjjön.

Kitty: Nagyon jó, nagyon jó. (*Éktelen lármát csapnak.*)

Panna (*befogja a fülét, csititja őket*): Csend legyen, elég volt. (*Tulgágogják, a hangja elvész a lármában. Székre áll, int-teget.*) Csend legyen elég volt hallgassatok már! (*Végre csend lesz.*) Fogjátok már be a szátokat. Nagyon fontos dolgok vannak. Üljetek le!

Kitty: Akkor te is üljél le!

Panna: Ne lármáz! Gabrielle, légy szives jelentést tenni a tisztelt társaságnak, hogy áll a film dolga.

Gabrielle: Előbb várjuk talán meg a fiukat, meg a mozirendezőt

Panna: Nem, nem, intézzük el mielőtt a fiuk eljönnek. Fontos okunk van rá.

Kitty: Fontos okunk van rá. Ez kettőnknek egy titok: Panna meg énnekem.

Gabrielle: Titok? Igazán? Jaj de érdekes. Mondjátok el.

Kitty: Majd aztán elmondjuk a titkot.

Panna: Előbb tedd meg az előterjesztést. Te vagy az elnök.

Gabrielle: Jaj de izgatott vagyok, miféle titkotok van?

Panna: Te csak terjeszd elő, amit telefonon már mondtál.

Gabrielle: De nagyon izgatott vagyok. Hát jó. Tisztelt hölgyeim!

Mind (*őrült lármát csapnak*): Halljuk, halljuk!

Panna: Ha mindenki igy ordit, nem lehet hallani. Halljuk!

Gabrielle: Tisztelt hölgyeim!

Böske (*Kiált*): Halljuk! (*Megijed a Panna pillantásától.*)

Gabrielle: Mint tudjátok, elhatároztuk, hogy annak a nagy jótékony filmnek, amelyet a Neptun-filmgyár prodaganda célra rendez, egyik részét mi vállaltuk. „A szüzek hódo-

lata“ cimü részt kell eljátszanunk, mikor Sándor főherceg a parkban találkozik az arra sétáló urilányokkal. Mi, mint a „Cirmos cica“-bakfisegylet választmánya, azt határoztuk, hogy folyamodványt adunk be az udvarhoz, hogy Sándor főherceg őfelsége a jótékony célra való tekintettel maga játsza el velünk a filmszerepet.

Panna: Kinek az ötlete volt?
Böske: Ne dicsekedj folyton!
Gabrielle: Csendet kérek!
Mária: Hallgass már egy kicsit!
Kitty: Ne kiabáljál már!
(Egyszerre lehurrogják.)

Gabrielle: Legutóbbi ülésünkön a folyamodványt meg is irtuk és el is küldtük az udvarhoz a főherceg szárnysegédének. És már tegnap megkaptuk a választ.

Böske: Hogy a főherceg nem jön.
Mária: Hogy nem játszik.
Panna: Hogy nem leszbelőle semmi.
Kitty: Hogy nem sikerült.
(egyszerre.)

Gabrielle: Én vagyok az elnök vagy sem? *(Csend.)* No hát. Megkaptuk a választ, hogy a főherceg a kedves felszólitásnak nagy sajnálatára nem tehet eleget.

Kitty: Hát nagy szemtelenség is volt nekünk arról álmodni, hogy egy főherceg majd velünk játszik filmet.

Panna: Ó Istenem, milyen szép fiu! Milyen drága! folyton nézem a képét az illusztrált lapokban.

Mária: Nekem be van rámázva mint tengerész.

Panna: Az semmi. Nekem megvan kivágva egy lapból lovaglóruhában. Ha éppen akarod tudni, hát sokkal fessebb.

Kitty: Az semmi. Nekem van lovon, de mint huszárkatona.

Böske: Hát az is valami. Nekem meg van tenniszruhában.

Panna: Ne veszekedjetek. Nekem huszonhárom Sándor főherceg képem van. Mindbe szerelmes vagyok. Sándor főhercegbe huszonháromszor vagyok szerelmes.

Kitty: Én ezer! És százezer!

Panna: Én milliószor és pont, vége, slussz. (*Gabriellehez.*) Szóval a főherceg nem játszik.

Gabrielle: Csak maradjunk a tárgynál. Szerelmes vagy bele? És mit szól ehhez a Pista?

Panna: Na és te nem vagy szerelmes belé?

Kitty: Te talán nem imádsz őt? Minden lány az országban imád őt.

Gabrielle: Te se nagyon beszélj, hogy imádod, mert megtudja a Dezső.

Panna: Az elnök ne avatkozzon a választmány magánügyeibe. Térjünk át a filmre. A főherceg nem játszik. Mi lesz most a filmmel?

Gabrielle: Eldobjuk. Vége. Megbuktunk.

Panna: És a mozirendezőnek odaadjuk az ötezer koronát, amit a saját szánktól spóroltunk el a cukorsüteményen.

Kitty (*lelkesen*): És a gesztenyepirén?

Gabrielle: Hiába. Oda kell adni.

Panna: Hát látod. Most jön a titok.

Kitty (*mohón*): Majd én azt elmondok...

Panna: Nem, én akarom elmondani!

Kitty? De nem, majd én!

Gabrielle: Ne veszekedjetek. (*Pakli kártyát vesz elő.*) *Emelj!*

Panna: Nyolc!

Gabrielle: Te is, Kitty!

Kitty: Négy!

Gabrielle (*Pannához*): Te mondod el.

Kitty: Én mindig ilyen szerencsétlen vagyok. (*Bőg.*)

Gabrielle: Ne bőgj, itt egy cigaretta! (*Kitty rágyujt és megvigasztalódik.*) Mondd el, mert megbolondulok az izgatottságtól.

Panna: A filmet nem kell eldobni. Van, aki eljátsza.

Mind: Mi? Kicsoda? Hogyan?

Panna! Kitty meg én találtunk egy moziszinészt, aki őrülten hasonlit Sándor főhercegre. Éppen olyan guszta!

Kitty: Olyan drága egy édes ember!

Mária: Óriási.

Böske: Hol vettétek?

Kitty: Majd elmondok a dolog én.

Panna: Te megkaptad a cigarettát, hallgass. (*Kitty csendesen sir.*) A tenniszre mentünk a kis erdőbe és ott megismerkedtünk vele.

Gabrielle: Hogy ismerkedtetek meg? Megszólitott? (*Mind feszülten figyelnek.*)

Panna: Mentünk a kavicsos uton és jött szembe. Megnézett minket és megállt és utánunk fordult. És mink véletlenül hátranéztünk...

Kitty: Te véletlen, én nem véletlen.

Panna: Ne szakits félbe. És hátranéztünk és akkor ő elkezdett mosolyogni és én nem akartam nevetni...

Kitty: Csak ne beszélj, mert én nem akartam és te nevettettél és azért volt a nevetés.

Panna: Na hát milyen szemtelen vagy, nem te nevettél előbb?

Kitty: Mindent rámfogja. *(Sir.)*

Mária: Ne bőgj.

Böske: Mondjad már.

Panna: És akkor ő a virágágyak között elébünk került és egyszer csak jött velünk szembe a kavicsos uton. És akkor megint nevettünk...

Kitty: Csak te nevettél. *(Lehurrogják.)*

Panna: És akkor én elfelejtettem a rakettemet egészen véletlenül...

Mind (gunyosan hahotáznak): Véletlenül!

Kitty *(kárörömmel)*: Szép kis véletlen!

Panna: Te csak hallgass, mert először te feleltél neki.

Kitty: Mindig mindent ráfogja énrám. *(Sir.)*

Panna: És akkor elkezdtünk beszélgetni és én mondtam, hogy ő mennyire hasonlit Sándor főhercegre és ő mondta, hogy ezt már sokan mondták neki és ő moziszinész és erre elmondtuk a filmet neki, ezt a jótékony filmet.

Kitty (*könyörögve*): Hadd mondjam én a végét!

Panna (*sértve*): Kérlek, én el is mehetek.

Gabrielle: Na ne bántsd, szegény kis angol, hadd beszéljen ő is.

Kitty (*boldogan*): És akkor azt mondott, hogy ő szivesen eljátsza a főherceg szerepét nekünk és mondtuk neki, hogy jöjjön el a választmányi üléshez Frey Gabriella bárónő lakására és megmondtuk a cimet és...

Panna (*hirtelen közbe*): És most ide fog jönni. Na! (*Ámulás.*)

Kitty: Mindig elrontasz nekem az elbeszéléseket.

Gabrielle: Idejön: Jaj de izgatott vagyok. És mondjátok, milyen. Nagyon hasonlit a főherceghez? (*Csengetnek.*) Vagy a fiuk, vagy a mozirendező.

Panna: A fiuk előtt hallgatni.

Kitty: Te Mária, te olyan pletyka vagy, fogsz hallgatni?

Mária: Én? Egy szót se szólok becsület isten szentségemre.

Böske: Én se szólok.

Pista (*belép, Jenő mögötte*): Kezüket csókolom.

Jenő: Kezüket csókolom. (*Általános kezelés.*)

Pista: Jöttünk a gyászhirt tudomásul venni. A főherceg nem játszik.

Jenő: Anélkül az egész nem ér semmit. A filmet hiába irtam.

Pista: Irtuk.

Jenő: Na, amit te irtál bele.

Pista: Én? A szivem vérével irtam ezt a filmet. Hogy van ez jelenetezve! Most eldobhatjuk.

Gabrielle: Foglaljanak helyet, gyujtsanak rá ott van konyak. Hát a filmet nem kell eldobni, mert...

Kitty (*gyorsan*): mert el fogja játszani egy moziszinész, aki...

Panna (*elveszi tőle, roppant gyorsan*): aki borzasztóan hasonlit Sándor főhercegre

és megismerkedtünk vele és felkértük és ide fog jönni és eljátsza. Igenis elmondtam.

Pista: Maguk megismerkedtek egy moziszinésszel?

Panna: Én nem. A Kitty.

Jenő: A Kitty:

Kitty: Nem én, a Panna.

Panna: Majd pofonváglak, csak árulkodjál, tudniillik a dolog ugy történt... (*Csengetnek.*)

Gabrielle: Ez a mozirendező.

Jenő (*Kittyhez*): } Majd ezt elintézzük.
Pista: (*Pannához*): }

Rendező (*dult, fantasztikus ember, beront*): Kezüket csókolom, alászolgája, urak (*liheg*), megbocsátanak egy pillanatra, a telefon... (*a telefonhoz megy*): Halló, tizennégy ötvenkettő... halló itt Bende... Kérem a Moskovitzot... Halló, elfelejtettem magának mondani, hogy holnap reggelre kell három teve és az ügynöktől tizenöt néger a Napkeleti kéjvadászhoz... Halló... az nekem legyen meg. Rendben. (*Leteszi.*) Hát kérem, ahogy megmondtam, a főherceg nem lép fel. Ez természetes, mert nem hallgatnak rám.

Panna: Kedves Bende ur...

Kitty (*eltolja*):... a felvétel meglesz.

Rendező: Meglesz? Kivel?

Panna: Találtunk egy moziszinészt, aki...

Kitty: ...aki őrületesen hasonlitja a főherceghez.

Rendező: Moziszinész? Hogy hivják? (*Csengetnek. Őrült izgalom.*)

Panna: Ez ő!

Kitty: Ez ő lesz!

Mária: Jaj a a hajam!

Böske: Rendben van a bluzom hátul?

Gabrielle: Jaj de izgatott vagyok...

Szinész *(belép, igen elegáns, igen előkelő, kedves, fiatal férfi, arisztokratikusan, idegenszerüen beszél)*: Kezeiket csókolom, jó napot. *(Meglátja Pannát és Kittyt)*: Á, a kedves ismerős a tenniszről... and you are the little english miss... szabad kérnem, hogy bemutassanak?

Panna: Én őszintén szólva nem is tudom a maga nevét.

Szinész: A nevem *(Mosolyog)* Battenberg. *(Kivülhajlik, Jenő és Pista ellenszenvvel fejet hajtanak és érthetetlen neveket morognak.)*

Bende: Maga egy moziszinész? Nem ismerem magát.

Színész: Ön...?

Bende: Én Bende Endre vagyok és ha maga egy rendes moziszinész volna, akkor tudná, hogy ki vagyok.

Színész: Bocsánatot kérek, én öt évig a háboruban voltam... nem vagyok itthon ismerős... igazán restellem...

Bende: Jó, jó. *(Telefon cseng.)* Ez én leszek. *(Felveszi.)* Moskovitz? Igen, én vagyok. Hát persze, hogy a vörös parókákat. Megmondják a mühelyben, a Tévedt bünökben használtuk utóljára. És halló... gondoskodjanak nekem előre arról a huszonöt kutyáról a Fekete vadászra. *(Leteszi.)* Szóval maga... hogy hivják?

Színész *(mosolyog)*: Battenberg.

Bende: Majd kap egy rendes nevet. Maga eljátsza a főherceget. Na. Eléggé hasonlit. Az orra nem jó, nem lehet fotografálni. Majd a maszknál segitek. Hát kérem, ne beszéljünk sokat. A két szerző ur maradjon itt és a két főszereplő hölgy.

Gabrielle: Addig átmegyünk a zongoraszobába. *(Gabrielle, Mária, Böske ösz-*

szebujva, suttogva nevetgélve, visszanézegetve el.)

Rendező: A filmrészlet főjelenete az, mikor . . . mondja, intelligens ember maga?

Színész: Gondolom.

Rendező: Tudja, mi az a nagyuri előkelőség?

Színész: Azt hiszem, tudom.

Rendező: Hát ne felejtse el, hogy főherceget játszik. Egy kimért, hideg, előkelő egyéniséget.

Színész: Pardon, de Sándor főhercegről azt hallom, hogy nem kimért és nem hideg.

Pista: A művész ragaszkodik a szerephez.

Jenő: Igen. Az jól van megirva.

Rendező (*idegesen*): Kérem, az urak ne zavarják a rendezőt. Nem érek rá. Csak azért jöhettem el egy negyedórára, mert rémesen zuhog az eső.

Pista (*sértve*): Kérem.

Jenő (*sértve*): Kérem.

Színész: Sándor főhercegről olyanokat mesélnek, hogy roppant közvetlen ember, aki nem szereti a sok teketóriát és az

udvarnál kétségbe vannak esve, hogy kiséret nélkül járkál a fővárosban és beszélget a járó-kelőkkel.

Rendező: Nézze, öcsém, maga ne vitatkozzon a rendezővel... (*csenget a telefon, felveszi.*) Halló... nem az irógépeket, maga állat, hanem az irókézeket! A irókéz-indiánokat, akik az Inka mostohalányának a második felvonásában kellenek. Na, érti már? A tornatarokokat megcsináltatták? Jó! (*Leteszi. Színészhez:*) Maga ne vitatkozzon a rendezővel, fiam, hanem csinálja amit mondok.

Színész: Pardon, de hallom a főherceg gyakran elmegy hazulról és az udvari lakáj, akit kétségbeesett szülei küldenek utána, alig birja megtalálni.

Rendező: Ezek olyan firkász-dolgok a lapokban. Maga olyan felfogással játsza a szerepet, ahogy a rendező mondja.

Pista: És a szerző?

Jenő: A két szerző.

Rendező: Az urak hagyjanak békét. Hát kérem. Panna kisasszony. Ott méltóztatik lenni a szinen. Ott az erdő, itt a patak. Kitty kisasszony, méltóztassék ide bemenni, majd innen jön. (*Betolja jobbra.*) Az urak

idemennek. Majd vadászkosztümben jönnek a hidon át. (*Tuszkolja őket az erkélyre.*)

Pista: Ott esik az eső az erkélyen.

Jenő: Meg van őrülve, hiszen itt zuhog az eső.

Rendező: Nem érek rá, uraim, nem érek rá. (*Kituszkolja őket, dühösen rájuk zárja az erkélyajtót.*) Én, mint testőrtiszt jövök majd innen. (*Bemegy balra.*)

Színész (*benyomja az ajtót és rácsukja a kulcsot, Pannához fordul*): Hogy van, bájos és ismerős ismeretlen?

Panna: Ez nincs benn a darabban.

Színész: Nem baj. Beletesszük. Ez a majom nem jöhet ki, mert rázártam az ajtót. A szerepeket játszhatjuk a saját felfogásunk szerint.

Panna: Maga hogy fogja fel a főherceget?

Színész: Kedves, barátságos fickónak, aki nagyon nyájasan tud ránézni egy ilyen csinos hölgyre, mint maga. És maga hogy képzeli a saját szerepét?

Panna: Felvágott nyelvü bakfisnak, aki mindenre meg tud felelni, amit egy moziszínész mond neki, még ha főherceget játszik is.

Színész: Nagyon helyes felfogás. Ugy látom, hogy menni fog a dolog. Talán ne is ragaszkodjunk a szöveghez. Egy kis improvizálás néha a legnagyobb sikert hozhatja. Tehát én sétálok az erdőben és maga szembe jön. Mélyen meghajlik. (*Panna játssza.*) Én nyájasan bólintok. Most megállunk és kezdünk beszélgetni. Hogy van, kislány?

Panna: Köszönöm, ahogy egy lány érezheti magát, ha tizennyolc éves és tavasz van. (*Az erkélyen dörömbölnek.*)

Színész: Hagyja őket, most tavasz van. A tizennyolc éves lány számára kivül süt csak a nap, vagy belül is?

Panna: Nem olyan szamár, hogy belül ne süssön neki.

Színész: Szóval szerelmes. Ideálisan, mint ábránd és holdvilág, vagy praktikus józansággal, mint férjhezmenés?

Panna: Hasznost a kellemessel. Ideálisan szerelmes valakibe, aki ábránd marad és praktikusan szerelmes valakibe, akihez feleségül fog menni.

Színész: Ki az egyik és ki a másik?

Panna: Nagyon téved, ha azt hiszi,

hogy szégyellem magam megmondani. Szerelmes vagyok Sándor főhercegbe és szerelmes vagyok Pista törvényszéki aljegyzőbe.

Színész: Maga szerelmes a főhercegbe?

Panna: Azért mert őt játssza, még semmi köze hozzá.

Színész (*meghajlik*): Pardon. És mi van a Pistával? Mikor lesz a lakodalom?

Panna: Majd ha kinevezik törvényszéki jegyzőnek. (*Sóhajt.*) Az még messze van.

Színész: Soron kivül nem megy az ilyesmi?

Panna: Ha valami őrült nagy protekció volna.

Színész: Az persze nincs. Baj, baj. Térjünk vissza a főherceghez. A főherceg most meg fogja csókolni az erdőben sétáló kislányt.

Panna: Az nincs benne a darabban.

Színész: Beletesszük. (*Közelebb.*)

Panna: Hallja, pofonütöm.

Színész: Nincs igaza. Én most a főherceg vagyok. Szinjáték az egész. Maga szerelmes belé és én nagyon hasonlitok rá. Hunyja be a szemét és higyje, hogy én

vagyok az. (*Panna engedelmeskedik.*) És most a főherceg meg fogja csókolni magát és maga sohasem látja őt többé, ezt a csókot szépen elteszi emlékbe és hozzámegy a Pistához és derék, hüséges felesége lesz neki. Igen?

Panna (*elhalóan*): Igen. (*Hosszu csók.*)

Kitty (*kilép*): Meddig várjak még a jelenésemre?

Panna: Ó hogy szégyellem magam. (*Befut oda, ahonnan Kitty kijött.*)

Színész: Nem kell várni, my little one, éppen itt a jelenése.

Kitty: De nekem lámpalázam van, én ugy félek.

Színész: Miért van lámpaláza? Hiszen nincs közönség?

Kitty: De nekem magától van lámpalázam.

Színész: Csak nem fél tőlem? Én nem eszem meg. Pedig elég ennivaló.

Kitty: Jaj, hogy félek. Ha a Panna itt volna, nem félnék.

Színész: Huncutok maguk, kis lányok. Kivülről olyan félénkek és belülről olyan

bátrak, hogy kettőt is mernek szeretni egyszerre.

Kitty (*ijedten*): Honnan tudja aztat?

Színész: Olyan szemem van, hogy belelátok a forró, csacsi kis szivébe. Maga kettőt szeret. Egyet ideálisan, ugy ábrándozásból és egyet komolyan, ugy férjhezmenésből.

Kitty: Borzasztó. Maga egy gondolatolvasó vagy egy olyan spiritiszta.

Színész: Hát kitaláltam? (*Nitty némán, szégyellősen igent int.*) És ki az a kettő?

Kitty: Azt nem lehet megmondjam.

Színész: Na mégis. Nekem.

Kitty: Azt is találjon ki.

Színész: Legalább mondjon valami közelebbit. Segitsen.

Kitty: Az egyikhez maga nagyon hasonlit. A másik pedig nincs messze innen.

Színész: Szóval az ideális szerelem a Sándor főherceg és a másik pedig az a másik fiu.

Niity (*hevesen igent int*): A Jenő.

Színész (*mosolyog*): A Jenő. És mit akar a Jenőtől? Ugye hozzámenni? (*Kitty igent int.*) Nagyon szeretni és nevelni a kis

babykat és boldognak lenni és együtt megöregedni. (*Kitty sir.*) Na, mi baj, csöppség? Baj van? (*Igent int.*) Hát mi baj a Jenővel? Nem lehet hozzámenni?

Kitty: Ő mérnök és van egy telek és ott akar egy gyárat alapitani és nem kapta engedély. Kéne nagy protekció.

Szinész: Az bizony baj. És mit akar a főhercegtől? (*Kitty vállat von.*) Na? (*Kitty sir.*) Hát mi baj a főherceggel?

Kitty: Nem fogok soha látni igaziban. Pedig csak egyszer szeretném őket megcsókolni, nagyon, nagyon és aztán csak a Jenőt szeretni mindig.

Szinész: Nagyon? Nagyon? (*Kitty igent int.*) A szemét behunyni? (*Kitty igent int, behunyja.*) A szöszi fejét egy kicsit hátra hajtani. (*Kitty igent int.*) És várni? (*Igent int, Csók.*)

Panna (*benyit*): Ejha! Te is?

Kitty (*sikolt, sir*): Én nem akartam· ő akarta, erőszakkal engemet megcsókolt...

Panna: Hallja, maga egy csirkefogó· Lecsókolja itt a nőket. Magának nem szabad egyedül maradni. (*Kinyitja a rendezőre zárt*

ajtót.) Jöjjön ki. (*Beszól Gabrielleéknek.*) Vége, kijöhettek. (*Kijönnek.*)

Rendező: Micsoda buta vicc ez? Azt hiszik, én loptam az időmet? Közben egy életbevágó sürgős dolog jutott eszembe és maguk miatt nem tudtam telefonálni. (*Telefonhoz.*) Halló, tizennégy ötvenkettő Moskovits? Halló. Az óriás kigyókért nem kell az ötven korona napibért kifizetni, mert az ügynök még tartozik nekünk azzal a csináltatással, mikort letörte abból a forradalmi darabból a guillotine-nak a sarkát, azt vonja le neki. (*Leteszi.*) A szerző urak hol vannak? (*N. B. A két fiu az előbbi jelenet alatt gyakran dörömbölt.*) Ja persze, ide tettem őket. (*Kinyitja az erkélyajtót, a két fiu rettenetesen elázva jön be, csurog róluk az eső, az orruk piros, a hajuk csapzott.*)

Pista: A fene egye meg a maga dolgát, hiszen . . . (*tüsszent.*)

Jenő: Gazember! Ezt meg fogja . . . (*tüsszent.*)

Rendező: Mindennek ez a ripacs az oka, rám zárja azt ajtót, azt hiszi loptam az időmet.

Pista (*Pannához, náthásan*): Bég deb is száboltunk a bűvész ur biatt. Hol is berkedtek beg vele?

Jenő: (*Kittyhez*): Hol isberkedtek beg ezzel az urral?

Pista: Bert ha bagát kerülgeti ez a ripacs, (*fenyegetően a színészhez.*) Letöröb a derakad.

Gabrielle: De kérem, Pista, a vendégemet...

Mária: Nem szép dolog...

Jenő: De a terebtésit deki, ha Kitty körül legeskedik, bajd éd is ellátob a baját, a fede a pofájába!... (*Csengetnek.*)

Böske: Milyen goromba!

Szárnysegéd (*uniformisban, rendjelekkel*): Fenség! Csakhogy megtalálom! (*Halálos csend.*) Legyen olyan kegyes hazajönni, a nagy fogadás egy negyedóra mulva történik.

Az állitólagos színész: Rendben van, kedves gróf, megyek már. Hogy tudta, hogy itt vagyok? Maga egy óriási ember.

Szárnysegéd: Véletlenül láttam meg az utca másik oldalán az udvari autót. A házmesternek leirtam fenségedet, hogy hova

vitt egy ilyen urat liften. Most nagyon kérem, kegyeskedjék az autóba lefáradni.

Sándor: Azonnal, csak az urak névjegyeit kérem. (*Pista és Jenő borzasztóan félve, reszkető kézzel adnak névjegyet.*) Nem párviadal, hanem protekció céljából. Hölgyeim, uraim! (*fejbillentés, indul.*)

Szárnysegéd: Bocsánatot kérek. Számitok a társaság diszkréciójára. (*Fejbiccentés. Ketten el.*)

Panna: Ez ... hiszen ez ...

Kitty: Te Panna! (*Összecsapja a kezét.*)

Panna: Fogd be a szád. Szegény Pista, hogy megázott! (*Dédelgeti.*)

Kitty: Szegény Jenő, hogy megázott.. (*Dédelgeti.*)

Függöny.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

1971 SEP 1